

[Tommy Dinesen]

jo det, der har været problemet for syerskerne. Det gælder i øvrigt ikke bare syerskerne – men det er det sidste, der har været fremme – det gælder også lastbilchauffører, dem, der arbejder ved skærmterminaler, og mange andre. Nu bliver der altså lavet noget på dette område, og det synes vi ærlig talt er et fremskridt, og da der er godt og vel 300.000 af den slags i dette land, synes vi i hvert fald, det er noget, der betyder noget. I Radioavisen her til morgen blev det bl.a. omtalt, fordi der nu var kommet en rapport om arbejdsskader, hvoraf det fremgik, at det var den form for arbejde, der havde en stor produktion af arbejdsskader i dette land. Derfor synes vi, det er godt, der sker noget. Hellere det end at stå og foreslå noget andet, som vi måske ikke får noget ud af.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jamen dette er der jo ikke noget nyt i, vil jeg gerne sige til hr. Tommy Dinesen. Det, det her drejer sig om, er, at sagen med hensyn til nedslidning på grund af monotont og ensidigt gentaget arbejde er klarlagt. Der er ikke behov for en handlingsplan, der er behov for handling her og nu. Hr. Tommy Dinesen siger, at han ikke kan tage stilling til forslag, han ikke kender. Jamen det drejer sig simpelt hen om, som hr. Tommy Dinesen selv refererer det her fra talerstolen, at disse former for arbejdsskader bliver anerkendt som erhvervs sygdomme, anderledes er det ikke. Og jeg ved, at hr. Tommy Dinesen ved alt om, hvad det betyder også med hensyn til omvendt bevisbyrde osv.

Jeg vil gøre opmærksom på, at det er i overensstemmelse med, hvad de pågældende selv mener, altså syerskerne og deres fagforening, ligesom det er i overensstemmelse med, hvad arbejdstagerens part har sagt i erhvervs sygdomsudvalget. Vi er fuldstændig på linje, sagen er klarlagt, der er ikke behov for yderligere at udskyde det her, der er behov for handling her og nu.

Endelig vil jeg gerne sige til arbejdsministeren med henblik på, hvad jeg måske har til hensigt at sige ved en senere lejlighed i denne debat, at den bedste indsats, vi kan gøre i det europæiske arbejdsmiljøår, har vi fået tilkendegivet fra ILO, der nemlig siger, at det bedste, Danmark kan gøre, er at være i frontposition på arbejdsmiljøområdet. Det er derfor, hele

vores indsats i denne her debat er at påpege, hvordan Danmark kan være i frontposition, for på den måde gavner vi bedst hele det europæiske arbejdsmiljøområde.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Det er egentlig interessant at lytte til debatten her og studere det dagsordensforslag, der er fremsat, og som jo helt klart fortæller, at denne debat handler om, at vi skal tale om de store linjer, at vi skal trække nogle linjer i forhold til EF osv.

Jeg føler, at der er et stærkt behov for, at vi begynder at konkretisere nogle af disse initiativer, forsøger at skabe nogle resultater m.v. Så sent som til morgen har vi i Arbejdsmarkedsudvalget ovre fra Arbejdstilsynet modtaget en rapport om ulykkesstatistikken inden for bygge- og anlægsområdet, og den viser, at selv om der er gjort en indsats, og selv om man i Folketinget har stået og talt om de store linjer og forsøgt at konkretisere dem, er ulykkestallet og antallet af dødsfald ikke faldet i perioden fra 1979 til 1988.

Det fortæller mig noget om, at der er behov for, at man begynder at konkretisere nogle af disse tanker og begynder at handle frem for bare at blive ved snakken.

Jeg synes i øvrigt, det er interessant, at arbejdsministeren interesserer sig så meget for vores informationskilder i forhold til bekendtgørelsesarbejdet. Jeg har bedt ministeren om at komme i samråd også vedrørende bekendtgørelse om byggekraner inden for bygge- og anlægsområdet, hvor ministerens egne folk – det er altså ikke alene Dansk Arbejdsgiverforening, der dømmer nøl over for ministeren, det er også ministerens egne folk i direktoratet – nu råber vagt i gevær og siger, at størsteparten af byggekranerne inden for bygge- og anlægsområdet er rene dødsfælder, og ikke desto mindre har der ligget en bekendtgørelse på arbejdsministerens bord i et år.

Det er direktoratets egne folk, der siger det, og de siger det offentligt, de siger det til pressen. Jeg mener, der er behov for, at vi får taget fat på nogle af disse konkrete spørgsmål. Det kunne være, at det kunne bidrage til at nedbringe den ulykkesstatistik, som jeg står med her i hånden.